

Mai dă o țigară, vreau s-o trag ca prima oară
Că timpul zboară și-o să ajungem într-același mormânt
Și nu e deloc trist, poate e sfânt
Și o să-mi dau seama de curând
Că e un nou gând care mă face să cânt
Îngândurat visând la clipele când o ardeam râzând
Fumul plăpând întrând, iese flămând
De oxigen și asta-i alt gen
Filtru spirală și eu copleșit de oboseală
Înghesuială de idei îmbibate de boală
Unde-i timpul din școală?
Unde-s grijile de adolescent?
Unde se grăbește să plece acel puști dement?
Unde e acel eminent? S-a scurs iminent
Cu toate că pare lent, fuge rapid timpul,
Lăsând amintiri, vin alte știri
Care te fac să plângi și, totuși, te lasă să respiri
Să aspiți că vei reuși să ții piept.
E nedrept că cei mai buni (dragi) pleacă rapid
Nu-i corect să judeci tu, e un Dumnezeu
Sigur unicul care-nțelege ce e-n capul meu
E greu, dar fac față lucrurilor
Altfel n-am cum să rezist trucurilor
Și uneori zâmbesc de durere, nu simt plăcere
Râd în hohote în timp ce pier
Ultima șansă să fac ceva în viață
Nici nu-mi dau seama cât și ce contează
Aceași dimineață, aceeași amiază
Îmi las mîntea trează, spiritul evaluează
Aș vrea să-i înțeleg direcția
Să deslușesc secția care răspunde de emoții
Aș vrea s-o nimicesc cu prețul morții
Și nu pot să nu scriu
Asta mă face să mă simt viu
Și știu, sunt prea multe greșeli
De-ar fi să scot cuiele aș lăsa doar găurile
Le port în suflet, dar nu-l pot lăsa putred,
Sînt iarăși eu cu mine și dac' a-și spune că nu mai am nevoie de nimeni
Ași minți, știi bine,
N-am să pot scăpa de ce am în mine niciodată
Ca un scriitor psihopat obsedat de aceeași baladă.